

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ט' נִסָּן:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיּוֹמֵי:

וְזֶה פְּרוּשׁ הַפְּסוּק (מְשִׁלֵי ג): "רַפְּאוֹת תִּהְיֶה לְשָׂרִיף", שֶׁהִיא מִדַּת מַלְכוּת. וְכִשְׁבָּא אֵל בְּחִינַת חֲכָמָה, נִתְקַן הַנְּפֶשׁ, וּמַעֲלָהּ לְשָׂרְשׁוֹ. כִּי טַפַּת הַזֶּרַע נִמְשַׁכֶּת מִהַמַּחַ, וּמִחָא חֲכָמָה' (פֶּתַח אֱלִיהוֹ). וְכָל הַעֲבוּדוֹת שְׂצָרִיף הָאָדָם לְעַבֵּד הַבּוֹרָא, הוּא רַק שִׁיתְגַּלָּה כְּבוֹדוֹ. וְהַחֲכָמָה נִקְרָא כְּבוֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִלְּאֲכֵי א): "וְאִם אָב אֲנִי אֵיךְ כְּבוֹדִי". וְאָב נִקְרָא חֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית מ"א) "אֲבִירָךְ", פִּרְשׁ רַש"י: 'אָב בְּחֲכָמָה'. וְעַל-יְדֵי חֲכָמָה נִתְחַדְּשׁוּ הָעוֹלָמוֹת, כִּי קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּאוֹרֵיתָא בְּרָא עֲלָמִין, וְהַתּוֹרָה נִקְרָא חֲכָמָה, וְיִשְׂרָאֵל עָלוּ בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה א). וְכִשְׁבָּא הַנְּפֶשׁ אֵל הַחֲכָמָה, אֲזִי נִתְחַדְּשׁ הָעוֹלָם. וְיַעֲקֹב הוּא בְּחִינַת שָׁמַיִם: וְזֶה פְּרוּשׁ הַפְּסוּק: "רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹקִים", כְּשֶׁהוּא מַעֲלָה בְּחִינַת נְפֶשׁ, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֱלֹקִים, דִּינָא קַדִּישָׁא, לְבְּחִינַת יַעֲקֹב. שֶׁהוּא שָׁמַיִם, בְּחִינַת חֲכָמָה, אֲזִי, "עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ", שֶׁנִּתְגַּלָּה כְּבוֹדוֹ: [זֹאת הַתּוֹרָה שֶׁבְּסִימָן זֶה, לֹא שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ, וְהוּא מְלֻשׁוֹן הַחֲבָרִים כַּנִּל. וְהַמְעִין יִרְאֶה בְּעֵינָיו שֶׁהַלְשׁוֹן מְגַמְגֵּם מְאֹד, וְחָסֵר הַרְבֵּה, וְגַם מֵה שֶׁנִּכְתַּב הוּא שְׁלֵא כְּסֵדֶר. עַל

כֵּן אָמַרְתִּי לְבָאֵר קֶצֶת כְּפִי מֵה שֶׁהִבְנֵיתִי מִדְּבָרִים אֵלֶי הַנִּכְתָּבִים כָּאֵן. וְהוּא]

כִּי צָרִיף כָּל אָדָם לְרַפְּאוֹת נְפֶשׁוֹ, דְּהֵינּוּ לְהַעֲלוֹתָהּ לְמְקוֹם שְׂרָשָׁה. וְזֶה עַל-יְדֵי שֶׁמִּתְיַגַּע בַּתּוֹרָה, עַד שֶׁזוֹכֶה לִידַע אוֹתָהּ וּלְהִבְיָנָה.

כִּי יֵשׁ שְׁנֵי מִינֵי דִינִים, כִּי יֵשׁ דִּינָא דְּמִסְאָבָא, בְּחִינַת נְחֹשׁ הַפִּיִל זְהָמָא בְּחֻוָּה. וְיֵשׁ דִּינָא קַדִּישָׁא, בְּחִינַת: "אֵת אֲשֶׁר יֶאֱהַב ה' יוֹכִיחַ". וְזֶהוּ בְּחִינַת הַתְּרַחֲקוּת שֶׁהוּא הַתְּחִלַּת הַהִתְקַרְבוּת, כְּמוֹ

שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ, כָּל הַמְצָדִיק אֶת עַצְמוֹ מִלְמָטָה
 מְצָדִיקִים עָלָיו אֶת הַדִּין מִלְמַעְלָה. דְּהֵינּוּ, כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהַצְדִּיק
 אֶת עַצְמוֹ וּלְהִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵזֵי מְצָדִיקִים עָלָיו אֶת הַדִּין,
 דְּהֵינּוּ שְׁנַמְשָׁכִים עָלָיו דֵּינִים וְיִסּוּרִים.

וְאֵלֹ: הַדֵּינִים וְהַיִּסּוּרִים הֵם נִרְאִין כְּהִתְרַחֲקוּת, כְּאֵלֹ רֹצִים
 לְהִתְרַחֲקוֹ מֵעֲבוֹדָתוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם. וּבַאֲמַת זֶה הִתְרַחֲקוּת
 הוּא עֵקֶר הַהִתְקָרְבוֹת, כִּי אֵלֹ הַדֵּינִים וְהִתְרַחֲקוּת הֵם לְטוֹבָתוֹ,
 בְּחִינַת "אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהַב ה' יוֹכִיחַ". כִּדִּי שֵׁיַעֲמֹד בְּנִסְיוֹן הַזֶּה,
 וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְאַמֵּץ לְהִתְקָרֵב יוֹתֵר (וְעֵינֵן בְּמָקוֹם אַחֵר (לעיל בסי' סו אות ד).
 שֶׁהַמְּנִיעוֹת הֵם בְּשִׁבִיל הַחֲשֵׁק, וְעוֹד מְבַאֵר מִזֶּה בְּכַפָּה מְקוֹמוֹת). וְעַל כֵּן, זֶה הַדִּין
 הוּא בְּחִינַת דֵּינָא קְדִישָׁא. רַק שֶׁהוּא בְּחִינַת מַחִינ דְקִטְנוּת, שֶׁמַּשָּׂם
 עֵקֶר אַחֲיוּת הַדִּין כִּיְדוּעַ.

וְזָהוּ: בְּחִינַת "אֲבָרְהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק", כִּי אֲבָרְהָם הוּא בְּחִינַת
 חֶסֶד, וְיִצְחָק הוּא בְּחִינַת גְּבוּרָה, בְּחִינַת פֶּחַד יִצְחָק. הֵינּוּ,
 שְׂוֵה הַדִּין הַקָּדוֹשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת יִצְחָק, הוּא נוֹלָד וְנִמְשָׁךְ
 מֵאֲבָרְהָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֶסֶד. כִּי בַּאֲמַת בְּזֶה הַדִּין מְלַבֵּשׁ חֶסֶד
 גָּדוֹל, כִּי הוּא לְטוֹבָתוֹ, בְּחִינַת "אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהַב ה' יוֹכִיחַ" כַּנֶּ"ל.
 וְזֶה בְּחִינַת "בְּגְבוּרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ", שֶׁבְּתוֹךְ הַגְּבוּרוֹת וְהַדֵּינִים
 מְלַבֵּשׁ בָּהֶם יֵשַׁע יְמִינוֹ, בְּחִינַת חֶסֶד. כִּי זֶה הַדִּין נִמְשָׁךְ מִחֶסֶד,
 בְּחִינַת "אֲבָרְהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק" כַּנֶּ"ל. וְזָהוּ בְּחִינַת "כִּי גָבַר
 עָלֵינוּ חֶסֶדוֹ", שֶׁהַגְּבוּרוֹת הֵם חֶסֶדִים בַּאֲמַת כַּנֶּ"ל, כִּדִּי שִׁיתְקָרֵב
 עַל-יְדֵי-זֶה יוֹתֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כַּנֶּ"ל.

אֲבָ: צָרִיךְ כָּל אֶחָד לָרְאוֹת לְהַמְתִּיק זֶה הַדִּין, כִּי הַדֵּינִים הֵם
 מִבְּחִינַת מַחִינ דְקִטְנוּת, וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לִילֵךְ מִקִּטְנוּת
 לְגְדֻלוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְתִּיק אֶת הַדִּין, שֶׁהוּא בְּחִינַת יִצְחָק. כִּי

יִצְחָק הוּא בְּחִינַת דִּין, בְּחִינַת אֱלֹקִים, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹקִים". כִּי יִצְחָק נוֹלָד מִשָּׁרָה, שְׁהִיָּא בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ שְׁפִירֵשׁ רַש"י: 'שִׁנְקֵרֵאת שָׂרָה עַל שֵׁם שְׁשָׂרָה עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ'. וּמַלְכוּת הוּא בְּחִינַת דִּין, בְּחִינַת דִּינָא דְּמַלְכוּתָא דִּינָא. וְעַקֵּר הַדִּין הוּא, כְּשֶׁהוּא בְּבְחִינַת מַחִין דְּקַטְנוּת, שְׂאֵז נִקְרֵאת הַמַּלְכוּת צְדָק בִּידוּעַ, כִּי צְדָק מַלְכוּתָא קִדִּישָׁא, בְּחִינַת "וּמִלְכִי צְדָק מֶלֶךְ שָׁלֵם". וְאֵז כְּשֶׁהַמַּלְכוּת הִיא בְּבְחִינַת צְדָק, אֵז הוּא בְּחִינַת מַחִין דְּקַטְנוּת, בְּחִינַת דִּינִים, שְׁמִשָּׁם נִמְשָׁךְ הַדִּין שֶׁל יִצְחָק. שְׁהוּא בְּחִינַת חֲשֵׁךְ, בְּחִינַת "וְתִכְהִין עֵינָיו מִרְאוֹת", שְׁהוּא בְּחִינַת לִילָה, בְּחִינַת "וְלַחֲשֵׁךְ קָרָא לִילָה". וְזֶהוּ בְּחִינַת נֶפֶשׁ, בְּחִינַת "נֶפֶשׁ אֱוִיתָךְ בַּלִּילָה".

וְצָרִיךְ כָּל אָדָם לִילָךְ מִקַּטְנוּת לְגַדְלוּת, וּלְהַמְתִּיק הַדִּין שְׂבָא מִבְּחִינַת מַחִין דְּקַטְנוּת. וּכְשֶׁבָא לְבְּחִינַת מַחִין דְּגַדְלוּת, זֶהוּ בְּחִינַת "וְתִפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם", וּפִירֵשׁ רַש"י: 'עַל שֵׁם הַחֲכָמָה נְאֻמָּר'. כִּי עַקֵּר הַהִמְתָּקָה הוּא עַל־יַדֵי חֲכָמָה, בְּחִינַת מַחִין דְּגַדְלוּת, דִּהִינּוּ עַל־יַדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. כִּי הַתּוֹרָה נִקְרֵאת אֹר, [בְּחִינַת (מִשְׁלִי ו) וְתוֹרָה אֹר], וְכְמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב", וַאֲיִן טוֹב אֵלָא תּוֹרָה. הִינּוּ, כִּי הַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת אֹר, שְׁהִיא הַפֶּךְ הַחֲשֵׁךְ, שְׁהוּא בְּחִינַת דִּין כַּנ"ל. כִּי עַל־יַדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה, נִמְתָּק הַדִּין. כַּנ"ל.

וְסִימָן שִׁידַע הָאָדָם אִם הוּא בְּבְחִינַת דִּינָא דְּמַסָּאבָא, וְאִם הוּא בְּבְחִינַת דִּינָא קִדִּישָׁא, סִימָן לְדַבֵּר, תְּפִלָּה. כְּשֶׁאִיִן בּוֹ בְטוֹל תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁאֻמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה, 'אִיזָה יִסוּרִין שֶׁל אֶהְבָּה, כָּל שְׂאִין בּוֹ בְטוֹל תְּפִלָּה', שְׁנְאֻמָּר: "בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תְּפִלָּתִי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי". וְזֶה שְׁכַת־טוֹב: "הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי

זַקָּה נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

בִּתְתֵן מַצְוַת מְנוּחַת דַּעְוָה לְעַד עֲנֵי מַקֻּוֹה שְׂדֵה עֲחָד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַלּ׃
זַקָּה נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר יֵצֵא לְאוּר עַי הוֹצֵאת ״נִצַּחְתִּי וְאַנְצַח״ שְׁעַי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ׃

נְבָהֵל״, 'פְּנִים', זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: ״וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו וְכוּ׳ וַיִּתְפַּלֵּל״. הֵינּוּ כְּשֶׁהוּא הַסְתַּרְת פְּנִים, חַס וְשָׁלוֹם, דְּהֵינּוּ בְּטוֹל תְּפִלָּה, חַס וְשָׁלוֹם, אִזּוּ הוּא דִין קָשָׁה, חַס וְשָׁלוֹם, בְּחִינַת ״הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הָיִיתִי נְבָהֵל״ כֵּנ״ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מְנוּחָר״ן הַיּוֹפְנִי:

ג עַל־יַדֵּי שְׂמִתִּינֵע בַּתוֹרָה עַד שְׁזוֹכָה לִידַע אוֹתָהּ וְלַהֲבִינָהּ, עַל־יַדֵּי־זֶה הוּא מַרְפֵּא אֶת נַפְשׁוֹ וּמַעֲלָה אוֹתָהּ לְמִקּוֹם שְׂרֵשָׁה וּמְמַתִּיק כָּל הַדִּינִים וְהוּא נוֹטֵעַ אֵילָנָא דְחַיִּי לְעֵלָא דְכֻלָּא אֲסוֹתָא. גַּם הוּא מְקַיֵּם וּמְחַדֵּשׁ כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמַגְלָה כְּבוֹדוֹ וַתְּבָרַךְ בְּעוֹלָם שְׂזָהוּ עֵקֶר הַתְּכָלִית שֶׁל כָּל עֲבוֹדַת הָאָדָם כִּדֵּי שְׂוִיתֵגְלָה כְּבוֹדוֹ וַתְּבָרַךְ שְׁמוֹ:

סֵדֶר חַיֵּי מְנוּחָר״ן הַיּוֹפְנִי:

תְּקַלֵּג (צ) אָמַר כְּשֶׁהִמְחַ נְתִינֵע מֵהַלְמוּד אִזּוּ צְרִיכִין לְשׁוּחַ וְלִדְבָר שְׂוִיחוֹת חֶלְיִן עִם בְּנֵי אָדָם כִּדֵּי לְפַקַח דַּעְתוֹ, וְהַשְׂוִיחָה הַזֹּאת הִיא כְּמוֹ שְׂנָה שְׂוִיחָה נִיחָא לְהַמְחִין. וְשְׂוִיחָה כְּזוֹ אֵינָה בְּכֻלָּל דְּבָרִים בְּטִלִּים חַס וְשָׁלוֹם כְּלָל, אֲדַרְבָּא הִיא מְצוּה גְדוֹלָה וְעַל זֶה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (מְנַחוֹת צט) בְּטוֹלָה שֶׁל תוֹרָה זֶהוּ קִיּוּמָהּ כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים קי"ט) ״עַתָּה לַעֲשׂוֹת לַהֲשִׁים הַפִּרוֹ תוֹרַתְךָ״. כִּי אִם לֹא יִתְבַּטַּל קֶצֶת לְפַקַח דַּעְתוֹ בְּשְׂוִיחָה אִזּוּ חַס וְשָׁלוֹם יִתְבַּטַּל מְכֻל וְכָל. וְעַנִּין זֶה נִזְכָּר בְּדַבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה בְּהַסְפָּר הָרִאשׁוֹן בְּהַתוֹרָה רַבִּי יוֹחָנָן מְשַׁתְּעִי (בְּסִימָן טז) וְחֲזִינָן הַאי כּוּרָא וְכוּ׳ עֵינִן שָׁם, וּבִסְפָר לְקוּטֵי תְּנִינָא בְּהַתוֹרָה הַמְתַּחֲלַת בְּעַנִּין הַנְּהַגַת הַפְּשִׁיטוֹת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֶמֶת בְּסִימָן ע"ח עֵינִן שָׁם, שְׂלַפְעָמִים צְרִיכִין לְהִיּוֹת אִישׁ פְּשׁוּט מִפְּשׁ עֵינִן שָׁם הֵיטֵב:

תקלד (צא) רבי שמעון פעל אצל רבנו זכרוננו לברכה שיזכה לשמש אותו אחר מותו כמו ששמש אותו בחייו. ויש בזה מעשה לספר ויבאר במקום אחר.

תקלה (צב) לזכרון לרשם המעשה שהיה בעת שהיה בדרך, שהיה ישן בחוץ על מטה והתחיל לצעק מאד בתוך השנה, ורצו כלם אליו והקיץ, ונכנס לבית ופתח ספר ואמר שמצא שם מבאר אותו הענין. כי אותו הבית הינו קרעטשמע [אכסניא] היה בנוי מחדש מעצים יונקים שלא נזקנו עדין ואמר שפתח את אותו הספר במדמה שהיה מדרש, והיה כתוב במקום זה כשקוצצין אילן קדם זמנו כאלו הורגין נפש.

ומעשה שהיה כך היה, שכשישן חלם לו שמנחים סביביו הרוגים, ונתפחד מאד בתוך כך הסתכל וראה שמנחים אצלו וכו' והתחיל לצעק מאד עד שנתקבצו כלם אליו.

גם אמר שצריכין לדקדק על איזה מטה לישן. וספר מעשה שאמו היתה עמו בדרך, ונתנו להם שני מטות לישן. בבקר ספר לאמו שחלם לו שהוליכו אותו דרך הגיהנם. ואמרה לו אמו אף אני בחלומי שחלם לי שהוליכו אותי דרך כל הגן-עדן. וספר להם המחזיק הכפר שהמטה שהיא היתה ישנה עליה אותה המטה הוא מחזיק בשביל אורחים חשובים וכבר היו ישנים עליה כמה וכמה צדיקים גדולים, והמטה השניה היו ישנים עליה פריצים. וגם כאן אותה המטה היתה ישנה עליה וכו' ומוכן פתרון החלום ממילא:

תקלו (צג) פעם אחת עמדו לפניו אנשיו, ובא ערל אחד מהאנשי חיל העכו"ם העומדים בינינו ודפק על החלון ושאל יש כאן אחד מאנשי חיל, השיבוהו לאו אין כאן אחד מהם והלך לו. אחר כך

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקכ"ג מנחה רבי'ת זצ"ל "צדק צדקוה שדך צדקוה מצדד מצדדו רבנו יהיה תיקון רב"ל"
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אַחַר אֵיזָה שְׁעָה חֹזֵר וּבָא וְדֹפֵק עַל הַחֲלוֹן יוֹתֵר, וְשָׂאל אִם יֵשׁ כָּאֵן אֶחָד מֵאַנְשֵׁי חַיִּל. עָנָה רַבְּנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה כֶּךָ הוּא הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלָכֶם, שְׁבַתְחֵלָה בָּא וְדֹפֵק עַל הָאָדָם וּכְשִׁפּוֹנִין עֶרְף מִמֶּנּוּ וּמְשִׁיבֵין אֵין כָּאֵן אֶחָד מֵחִילוֹתָיו וּמְסַלְקִין אוֹתוֹ וְאִזּו הוֹלֵךְ לוֹ, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אַחֲר־כֶּךָ חוֹזֵר וּבָא וְדֹפֵק עַל הָאָדָם אַף־עַל־פִּי שְׂכֵבֵר סְלִקוּהוּ וְהַשִּׁיבוּהוּ אֵין כָּאֵן אֶחָד מֵחִילוֹתָיו, שְׂאֵין לוֹ וּלְחִילוֹתָיו מָקוֹם כָּאֵן, אַף־עַל־פִּי־כֵן אֵינוֹ נִמְנָע לָבוֹא עוֹד פַּעַם אַחֲרֵ פַעַם, וְצָרִיכִין לְגַרְשׁוֹ בְּכֹל פַּעַם עַד שִׁיסְתַּלֵּק לְגַמְרֵי. וְעֵין בְּמָקוֹם אַחֲרֵ מִזָּה שְׁצָרִיכִין לְהִיּוֹת עֶקְשָׁן גָּדוֹל כְּנִגְדּוֹ פַעַם אַחֲרֵ פַעַם וְאַפְלוּ מֵאָה פְּעָמִים וְיוֹתֵר, וְאִזּו אִם יְהִיָּה חֹזֵק כְּנִגְדּוֹ כִּמְהָ וּכְמֵה פְּעָמִים יִזְכֶּה לְסַלְקוֹ לְגַמְרֵי. וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרַבִּים וְנֶאֱמָנִים רָאוּי לִזְמַר בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָתָה. כִּי חַם וְשָׁלוֹם [מִי יוֹדֵעַ מֵה רָאוּי לְבֹא עֲלָיו, וְעַל כֵּן צָרִיכִים לִזְמַר בְּכּוֹנֵה] וְכוּ' אוֹתָנוּ הַצֵּלְתָּנוּ:

סְדֵר לְקוֹפֵי עֲצוֹת הַיּוֹפִי:

הַ כְּשִׁישְׂרָאֵל נִכְנָסִין, חַם וְשָׁלוֹם, בְּחֻכְמוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הָאֱמוּנוֹת, אֵין נוֹפֵל הַצְּדִיק מֵהַשְּׂגָתוֹ וְנִתְחַפֵּה וְנִתְכַּפֶּה הַשְּׂגָתוֹ (שֵׁם סִי' מַט').
וְרַבּוּי הַחֻכְמוֹת, בְּפִרְט חֻכְמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, מְזִיקִים מְאֹד. כִּי עֶקֶר חֹזֵק הַלֵּב שְׂיוּכָל לְקַנּוֹת חֻכְמָה וְשִׁכָּל אֱמַתִּי הוּא רַק עַל־יַדִּי מַעֲשִׂים טוֹבִים. אֲבָל מִי שֶׁשִּׁכָּלוּ הוּא יוֹתֵר מִמַּעֲשִׂיו הַטּוֹבִים, אֵין כּוֹחַ בְּלִבּוֹ לְהַכִּיל אֶת שִׁכְלוֹ, וְאֵין הַשִּׁכָּל מִחֻטִּיאֵו בְּיוֹתֵר. וְהֵן הֵן הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, שְׂאֵין לָהֶם לֵב טָהוֹר וְאֵין לָבֶם יְכוֹל לְקַבֵּל הַשִּׁכָּל בְּקִדְשָׁה בְּאֱמַת לְאֱמַתוֹ כְּרָאוּי, כִּי לָבֶם חֲלָשׁ וְחָסֵר. וּבְפִרְט הַנוֹאֲפִים הָעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת פִּילוֹסוֹפִיָּא, שְׂמְאֹד מְאֹד מְזִיק לָהֶם, כִּי עַל יַדִּי הַנְּאוּף לָבֶם חָסֵר מְאֹד, וְאֵין בְּלָבֶם יְכוֹל לְהַכִּיל אֶת הַשִּׁכָּל בְּתוֹכּוֹ לְהַתְרַחֵק מִחֻטָּאִים וּלְהַתְדַבֵּק בְּהַשֵּׁם יְתִבְרַךְ עַל־יְדוֹ,

שְׁזִיחַ עֵקֶר הַשֶּׁכֶל הָאֵמֶת; רַק אֲדַרְבָּא, עַל-יְדֵי שְׂכָלָם הֵם מַחֲטִיאִים בְּיוֹתֵר, וּמְזִיקִים לָהֶם וּלְכָל הָעוֹלָם יוֹתֵר מִנְחָשִׁים וְעַקְרָבִים וּמְכַל מִיָּנִי חַיּוֹת רָעוֹת וּמְזִיקִים שְׂבַעֲוֹלָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי מִחֲרָפִין וּמִגְדָּפִין כָּל־פִּי מַעֲלָה בְּחַכְמָתָם וּכְנֻגַד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּפָרֹט כְּנֻגַד חֲכָמֵי הַגְּמָרָא וְהַצְּדִיקִים שְׂאֲחָרִיָּהֶם, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ, כִּי־דוּעַ וּמְפָרְסָם. בַּעַל הַרְחָמִים יִשְׁמַר שְׂאֲרֵי־יִשְׂרָאֵל מֵהֶם וּמֵהַמוֹנָם (שם נה).

ז מה שנהגביל השם יתברך לשכל האנושי שיוכל להבין, הוא מצוה גדולה לחדד השכל להבין הדבר על בריו. אבל יש קשיזות שאֵינוּ בְּאֶפְשָׁרֵי לַשֶּׁכֶל הָאֲנוּשִׁי לְהַבִּין תַּרְוִיץ עַל קְשִׁיָּא כְּזוֹ, רַק לְעֵתִיד לָבוֹא יִתְגַּלֶּה הַתַּרְוִיץ אֲסוּר לְאָדָם לְעֵינַי בָּהֶם, וְכָל מִי שְׂסוּמָךְ עַל שְׂכָלוֹ וּמַעֲיִן וְחוֹקֵר בָּהֶם עַל זֶה נֶאֱמַר (משלי ב): "כָּל בָּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן", כִּי עַל קְשִׁיָּא כְּזוֹ אֲסוּר לְסַמְךָ עַל שְׂכָלוֹ, רַק לְהַעֲמִיד עַל אֲמוּנָה. וְאַפְלוּ עַל הַקְּשִׁיּוֹת שִׁישׁ עֲלֵיהֶם תְּשׁוּבָה לְפַעֲמִים נִסְתָּמוּ שְׂבִילֵי הַשֶּׁכֶל, וְאֵינוּ יוֹדְעִים לְהִשָּׁיב עַל אֶפִיקוֹרְסוֹת שְׂבָלָבוּ. וְהַתְּקוּן לְזֶה הוּא לְמוּד הַפּוֹסְקִים (עֵינַי תְּלִמוּד-תּוֹרָה). וְכָל-זְמַן שִׁאֵינוּ זוֹכֵה לְתַקֵּן וּלְפַתַּח שְׂכָלוֹ לְהַבִּין הַתַּרְוִיץ, צָרִיךְ לְסַמְךָ רַק עַל אֲמוּנָה גַם בְּקְשִׁיּוֹת אֵלוֹ, כִּי הָעֵקֶר הָאֲמוּנָה (שם סי' סב).

ח עַל-יְדֵי דְבוּרִים רָעִים מִתְגַּבְּרוֹת וּמִתְפַּשְׁטוֹת חֲכָמוֹת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ, וּמִזְקַת מְאֹד לְהָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן (שם סימן סג).

סֵדֶר שְׁיַחֲוֹת הַר"ן הַיּוֹמִינִי:

וּבַתּוֹרָה אַתָּה עָמַל, אָז דִּיקָא יֵשׁ לוֹ חַיּוֹת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַשְׁרֵי לוֹ גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּמוֹ שְׂכָתוֹב שֶׁם אִם אַתָּה עוֹשֶׂה כֵּן אֲשַׁרְיָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְדַאי כִּי לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם יִסּוּרִים מִפְּגַעֵי הָעוֹלָם הַזֶּה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקד - צמח מנחה רצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ו" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַמְרַבִּים אֶצֶל כָּל אָדָם מְאֹד מֵאַחַר שֶׁמִּקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ הַכֹּל בְּשִׁבִיל
הַתּוֹרָה וְכָל חַיּוֹתָיו וְטוֹבוֹ הוּא הַתּוֹרָה שֶׁהוּא טוֹב אֲמַתִּי וְאִזּוּ בּוֹדֵאי
חַיּוֹ חַיִּים אֲמַתִּים וְאֲשֵׁרֵי לוֹ גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה:

אַבֵּל הָרוּצָה תִּעֲנוּגֵי עוֹלָם הַזֶּה, וְלַחֲיוֹת בְּנִחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה, בּוֹדֵאי
חַיּוֹ מְרִים וּמְרוֹרִים מְאֹד כִּי אֶפְלוּ רוּחַ קִימָעָא עוֹכְרֵתוֹ (סוֹטָה ה) כִּי
תִּכָּף בְּשָׂבָא עָלָיו דְּבָר נֶגֶד רְצוֹנוֹ, יֵשׁ לוֹ צַעַר וְיִסּוּרִים וְזֶה אִי
אֶפְשָׁר שְׂיִתְנַהֵג הַכֹּל בְּרְצוֹנוֹ אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה גְבִיר וְאֶדוֹן וּמוֹשֵׁל,
כִּי עוֹלָם הַזֶּה מְלֵא יִסּוּרִים כַּנִּ"ל עַל כֵּן אֵין מְקוֹם לְבָרַח מֵעֲמַל
עוֹלָם הַזֶּה, וְיִסּוּרָיו כִּי אִם אֵל עֲמַל הַתּוֹרָה, לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לִילָךְ
בְּדַרְכָּהּ שֶׁל הַתּוֹרָה, לְאָכַל פֶּת בַּמֶּלֶח וְכוּ' וְאִזּוּ אֲשֵׁרֵי וְטוֹב לוֹ
אֲשֵׁרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּדְאִי וְהַדְּבָרִים מוֹבְנִים הֵיטֵב לְבָקִי קֶצֶת
בְּיִסּוּרֵי עוֹלָם הַזֶּה וּדְאִגּוֹתָיו הַרְבִּים וּמִסְתַּכֵּל עַל הָאֲמֶת וְעֵינַן מְזִה
בְּשִׂיחוֹתָיו שֶׁל רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ, הַנְּדַפְּסִים אֶצֶל הַסְּפוּרֵי
מִעֲשִׂיּוֹת לְעִיל, וְעֵינַן בְּהַמְעֵשָׂה שֶׁל הַחֲכָם וְהַתָּם וְכוּ':

אֶפְלוּ חֲכָמֵי הַמְּחַקְרִים שֶׁל אֲמוֹת הָעוֹלָם מוֹדִים לְכָל זֶה, שֶׁהָעוֹלָם
הַזֶּה מְלֵא יִסּוּרִים תָּמִיד וְכַמְבֹּאֵר בְּסִפְרֵיהֶם הַרְבֵּה מְזִה וְאָמְרוּ,
שְׂאִין טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם הַסֵּבֵל דְּהֵינּוּ שְׂצָרִיכִין בְּעוֹלָם הַזֶּה
לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְסַבֵּל כָּל מַה שְׂיַעֲבֹר עָלָיו וְכוּ' אַבֵּל כָּל דְּבָרֵיהֶם
אֵינָם מוֹעִילִים לְהָעוֹלָם בְּלֹא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׂזִכִּינוּ אֲנַחְנוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי אֵין אָדָם זוֹכֶה לָזֶה שְׂיִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ הַסֵּבֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְשִׁלָּא יִטְרִידוּהוּ צָרוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם עַל יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
כִּי בְּשִׂמְיֵי שֵׁב הָאָדָם עֲצָמוֹ הֵיטֵב הָאֲמֶת לְאֲמַתוֹ שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ
שׁוֹם תַּכְלִית כָּלָל, כִּי אֶפְלוּ אִם הָיָה עוֹלָם הַזֶּה מְלֵא טוֹבוֹת
וְעֲשִׂירוֹת בְּלֵי שׁוֹם יִסּוּרִים וְצַעַר וּדְאִגּוֹת כָּלָל אַף עַל פִּי כֵּן הוּא
הֶבֶל וְרִיק כִּי הַזִּמְן חוֹלֵף וְעוֹבֵר כְּהֶרֶף עֵינַן (תְּהִלִּים קִיד): "וַיִּמְיֵנוּ כְּצֵל"

עוֹבֵר" וְלֹא כִּצְלוּ שֶׁל דְּקָל וְכוּ', וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם
 שִׁבְעִים שָׁנָה וְכוּ' וְרַהֲבָם עָמַל וְאָזֵן כִּי גָז חֵישׁ וְנָעוּפָה" מִכָּל שָׁכַן
 שָׁגָם כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה מִלֵּא צֶעַר וַיְגֹזְנוֹת וַיִּסְוִרִים וַדָּאָגוֹת וּמְטָרְדוֹת
 בְּלֵי שְׁעוֹר, מִגְדוֹל וְעַד קָטָן, מִן גְּדוֹלֵי גְדוֹלֵי הָעֲשִׂירִים הַמְּפֹלְגִים
 עַד תִּכְלִית עָנִי שִׁבְעֵנְיִים, כָּלֵם מְלֵאִים דָּאָגוֹת, וּמְטָרְדוֹת הוֹצָאוֹת
 פְּרִנְסָתָם, וּשְׂאָרֵי יִסְוִרִים מִיִּסְוִרִים שׁוֹנִים, וְצָרוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת
 כִּידוּעַ לְכָל וְאֶפְלוֹ קִיִּסְרִים וּמְלָכִים וְשָׂרִים גְּדוֹלִים מְלֵאִים דָּאָגוֹת
 וַיִּסְוִרִים וּפְחָדִים רַבִּים בְּלֵי שְׁעוֹר כִּידוּעַ לְמִי שֶׁכָּקִי בָּהֶם
 וּבְדַרְכֵיהֶם וְכָל זֶה יְדוּעַ וּמִבְּאֵר אֶפְלוֹ לְחַכְמֵי הָאָמוֹת הָעוֹלָם וְאִף
 עַל פִּי כֵן אֵין מִי שֶׁיִּבְרַח מִזֶּה כִּי אִם כְּשִׁבּוּחַר חֶלְקוֹ בְּתוֹרָה
 וּמִצְוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וּמְרַצָּה לְהַסְתַּפֵּק בְּתִכְלִית הַמַּעֲוֵט מִזֶּה הָעוֹלָם
 כִּיִּדֵי לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וּלְבַלּוֹת יָמָיו עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה אֲזִי דִיקָא
 יָכוֹל לְבָרַח מִן עָמַל הָעוֹלָם הַזֶּה, לְפָטַר מֵעָלְיוֹ עָמַל וַיְגִיעוֹת
 וּמְטָרְדוֹת וּמְרִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁל דָּאָגוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלַחֲיוֹת חַיִּים
 אֲמֵתִיִּים בְּתוֹרָה וְעֲבוּדַת ה', אֲשֶׁר הוּא עֶקֶר הַחַיִּים הָאֲמֵתִיִּים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּחַ הַיּוֹמִי:

(ז) אסור לתלוש אפילו מעציץ שאינו נקוב: (ח) עציץ (פי' חצי כד
 שזורעים שם עשבים) (ערוך) אפילו אינו נקוב יש ליזהר מליטלו מעל גבי
 קרקע ולהניחו על גבי יתדות או איפכא בין שהוא של עץ בין של
 חרס: הגה יחור של אילן שנפשח מערב שבת מן האילן ובו פירות מותר
 לתלוש הפירות ממנו בשבת (רבינו ירוחם ני"ב ח"ב): (ט) צנור המקלח מים
 מן הגג שעלו בו קשים ועשבים שסותמים ומעכבים קילווחו ומימיו
 יוצאים ומתפשטים בגג ודולפים לבית ממעכן ברגלו בצנעה
 דכיון דמתקן על ידי שינוי הוא שאינו עושה אלא ברגליו במקום

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקו... ז'צמ"ר מ'זהר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"...

... חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

פסידא לא גזרו רבנן: (י) הדם מחובר מותר להריח בו אבל אתרוג ותפוח וכל דבר הראוי לאכילה אסור להריח בו במחובר שמא יקוץ אותו לאכלו: (יא) השורה חטים ושעורים וכיוצא בהם במים הרי זה תולדת זורע וחייב בכל שהוא: הגה ומותר להעמיד ענפי אילנות במים בשבת ובלבד שלא יהיו בהם פרחים ושושנים שהם נפתחים מלחלוחית המים (מהרי"ל) ועיין לקמן סימן תרנ"ד: (יב) תאנים שיבשו באיביהן וכן אילן שיבשו פירותיו בו התולש מהם בשבת חייב אע"פ שהם כעקורים לענין טומאה: (יג) אסור להשתמש בצדדי האילן אבל בצדי צדדין מותר לפיכך אסור לסמוך הסולם לצדי האילן דכי סליק ביה משתמש בצדדין אבל אם יש יתד תקועה בצדי האילן מותר לסמוך סולם עליו דהוה לה יתד צדדין וסולם צדי צדדין ואם נעץ בו יתד ותולה בו כלכלה היתד נקרא צדדין והכלכלה כצדי צדדין: הגה ומותר ליגע באילן ובלבד שלא ינידנו (ב"י בשם אורחות חיים) בור עמוק אפילו מאה אמות מותר לירד ולעלות ומטפס ויורד ומטפס ועולה ולא היישינן שמא יעקור קרקע בירידתו ועלייתו (טור):

סימן שלז (א) דבר שאין מתכוין מותר והוא שלא יהא פסיק רישיה הלכך גורר אדם מטה כסא וספסל בין גדולים בין קטנים ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ ומותר לרביץ הבית כיון שאינו מתכוין להשוות גומות אלא שלא יעלה האבק: (ב) אסור לכבד הבית אלא אם כן הקרקע מרוצף ויש מתירין אפילו אינו מרוצף: הגה ויש מחמירין אפילו במרוצף (טור בשם ר"י ומרדכי ריש פרק כל הכלים ורבינו ירוחם הי"ג וסמ"ג וסה"ת) וכן נוהגין ואין לשנות מיהו ע"י עכו"ם מותר (רבינו ירוחם הי"ג) וכן ע"י בגד או מטלית או כנף אווז הקלים ואינו משוה גומות (אגור) ואסור לכבד הבגדים ע"י מכבדות העשויים מקיסמים שלא ישתברו קיסמיהם (הגהות אלפסי פרק הזורק ועיין הג"מ דף קכ"ד):

(ג) אין סכין את הקרקע ולא מדיחים אותו אפילו הוא מרוצף: (ד) אסור לצדד חבית על הארץ דכיון שהיא כבדה יבוא להשוות גומות ודאי והוי פסיק רישיה):

סימן שלח (א) השמעת קול בכלי שיר אסור אבל להקיש על הדלת וכיוצא בזה כשאינו דרך שיר מותר: הגה וכן אם לא עבד מעשה שרי ולכן אלו שקורין לחבריהם ומצפצפים בפיהם כמו צפור מותר לעשותו בשבת (הגהות אלפסי) ואסור להכות בשבת על הדלת בטבעת הקבוע בדלת אע"פ שאינו מכוין לשיר מכל מקום הואיל והכלי מיוחד לכך אסור ולכן אסור לשמש להכות על הדלת לקרוא לבית הכנסת ע"י הכלי המיוחד לכך אלא מכה בידו על הדלת (אגור וב"י בשם פסקי תוספות דעירובין) : (ב) יש מתירים לומר לעכו"ם לנגן בכלי שיר בחופות: הגה ואפילו לומר לעכו"ם לתקן הכלי שיר שרי משום כבוד חתן וכלה אבל בלאו הכי אסור (מרדכי פרק משילין) ומיחו בזמן הזה נהגו להקל מטעם שיתבאר בסימן שאחר זה לענין טפוח ורקוד:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תתקנא: רבונו של עולם רבונו של עולם, רבונו של עולם, למדני עתה מה לומר לפניך, למדני עתה דרך החיים דרך התשובה האמתית לסכל חלוש כח חלוש עצה כמוני למדני עתה עצה אמתית שאזכה לקימה באפן שאשוב אליך מהרה באמת למדני עתה הדרך והנתיב והשביל בגשמיות ורוחניות באפן שאזכה בכל עת ועת להתגבר כנגד היצר הרע והמניעה והמעכב והמבלבל באותה העת באותה המדרגה כפי מה שהוא בעליה או בירידה, באשר אתה לבד יודע בכמה וכמה אלפים ורבבות עניני מניעות והכבדות ופתוים והסתות והתגרות שמתגרה ומתגבר כנגדי בכל יום ובכל עת מחדש, כמו שאמרו רבותינו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

זְכוּנִים לְבָרְכָה בְּכָל יוֹם יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו וְאֵלֵּמָּלָא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ הִיָּה נוֹפֵל בְּיָדוֹ רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךָ כִּי
רַבּוֹ מִכְּאוֹבֵי וְצָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי
שְׁעוֹר:

תתקנב: עזרני והושיעני וזכני להיות עקשן גדול בעבודת ה', ואל
יבהלוני רעיוני ולא יוכל שום דבר שבעולם להפיל אותי בדעתי
חס ושלום או להרחיק אותי חס ושלום מאתך, אפלו אם יהיה מה
שיהיה חס ושלום אפלו אם יעבר עלי מה חס ושלום ואהיה חזק
ואמיץ בדעתי לבלי להסתכל כלל על המחשבות הטורדות
הרוצים להחליש דעתי ולהפיל אותי בדעתי חס ושלום כאלו אפס
תקוה חלילה, מחמת שאני רואה שעוברים ימים ושנים ועדין אני
רחוק מהקדשה מאד מאד, וחטאים ועוונות ופשעים נתוספים
בכל פעם, רחמנא לצלן מעתה, הן על כל אלה לא אסתכל ולא
אביט כלל לשוב ולסוג מאחריך חס ושלום מחמת זה חלילה רק
אזכה להחזיק עצמי בך ובתורתך הקדושה בכל עת תמיד בכל
מה שאוכל, בכל נקדה ונקדה טובה שנמצא בי, ולשמח את עצמי
בכל עת ובכל יום ובכל שעה במה שזכיתי להיות מזרע ישראל
ולא עשני גוי, ולחפש ולבקש למצא בי תמיד נקדות טובות
מקדשת מצותינו שיש בנו בכל אחד ואחד אפלו בי הפחות
והגרוע ולילה בדרך הזה בכל עת, ולחזק עצמי ולשמח נפשי בזה
תמיד כבאשר הזהירונו וחזקונו צדיקיה האמתיים בכמה לשונות
בלי שעור לבלי לפל משום דבר שבעולם, כי כאלה וכאלה עברו
על כל הצדיקים והכשרים שהיו בדורות שלפנינו, מכל שכן וכל
שכן בדורות הללו החלושים והעיפים מאד מאד בעקבות משיחא,
אשר הסטרא אחרא מתפשטת לארצה ולרחבה מחמת שקרוב

לְבוֹא עִתָּהּ, וַיְמִיּהָ לֹא יִמְשְׁכוּ, כִּי בֹא יִבֹא מְשִׁיחַ צְדִיקְנוּ לֹא יֵאָחֵר,
 וַיַּעֲבִיר רוּחַ הַטְּמֵאָה מִן הָאָרֶץ, עַל כֵּן עִתָּהּ סָמוּךְ אֶל הַקָּיִץ מִתְגַּבֵּר
 וּמִתְפַּשֵּׁט הַיָּצָר הָרָע וְהַסְטָרָא אַחֲרָא מְאֹד מְאֹד וּמִתְגַּבֵּר מְאֹד
 לְהַחֲלִישׁ דַּעַת שְׁל כָּל הָרוּצִים וְחַפְצִים לְכַנוּם בְּדַרְכֵי הַכְּשָׁרִים
 הָאֲמִתִּיִּים:

תתקננו: מלא רחמים, חומל דלים, אתה יודע כל זה, ואתה יודע
 שגדל התגברותם והתפשטותם אין בידינו לעמד בפגגדם, כי אם
 אתה לבד תעמד בעדנו ותלחום מלחמותינו, ברחמיה וחסדיה
 ובטובה הגדול שאינו נפסק לעולם, ובכח וזכות צדיקה האמתיים
 העומדים ומתפללים עלינו תמיד יהמו נא ויכמרו מעיה עלינו,
 וזכנו וחיזקנו ואמצנו לבל נסתכל כלל על כל המחשבות הטורדות
 והמבלבלות, רק נתחזק לעשות את שלנו לעסק בתורה ותפלה,
 ולא נטה את ראשנו להסתכל ולהשיב על כל הבלבולים הרבים
 כלל ונהיה חזקים ועקשנים להחזיק את מחשבתנו במה שאנו
 עוסקים כרצונה ולא נביט אחרי הבלבולים כלל, עד אשר יסתלקו
 ממילא על ידי זה ותעזרנו מעתה לקדש ולטהר עצמנו כראוי, עד
 אשר נזכה שלא יבאו ולא יעלו עוד על לבנו שום בלבול ומחשבה
 רעה וחיצונה כלל:

תתקננו: מלא רחמים, אלקי הראשונים והאחרונים, אלקי כל
 הצדיקים תקנני בעצה טובה מלפניה שאזכה לקימה באפן
 שאזכה לשוב אליה באמת מעתה ועד עולם, שמחני בישועתך
 האמתית ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלי ומעל כל ישראל,
 ותשבר ותמגר ותכניע ותשפיל ותכלה ותבטל את כל מיני יצרים
 רעים ממני ומכל ישראל בכל עת ועת בכל דרגא ודרגא, הן
 היצרין רעים של רב העולם שהוא עכירת הדמים מממש, רוח

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקי... מ'מ'ר מ'וה'ר'נ'ת ז'צ'ל "צ'ך צ'נ'י מ'ק'וה ש'ד'ך צ'ח'ד מ'ס'פ'ר'י ר'ב'נ'ו י'ה'י'ה ת'י'ק'ו'ן ר'כ'ל"
... "ח'ק נ'ת'ן ו'ל'א י'ע'ב'ו'ר" י'צ'א ל'א'ו'ר ע'י ה'ו'צ'א'ת "נ'צ'ח'ת'י ו'א'נ'צ'ח" ש'ע"י י'ש'י'ב'ת ת'י'ק'ו'ן ה'מ'י'ד'ו'ת

שְׁטוֹת מִמֶּשׁ, הֵן הַיְצָרִין רָעִים שֶׁל הַכְּשָׁרִים בְּיוֹתֵר שֶׁהוּא בְּחִינַת
אִיזָה דְבוּק רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, הֵן הַיְצָר הָרָע שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁהוּא מְלֹאךְ
הַקְּדוֹשׁ מִמֶּשׁ, הֵן שְׂאָר מִיְנֵי יְצָרִים רָעִים וְהַסְּתוֹת וּפְתוּיִים
וּמְנִיעוֹת וְעֹבְבִים וּבְלִבּוּלִים, מִכָּל־מְצִילָנִי אֹתִי וְאֵת כָּל חֲבֵרְתָנוּ
וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וְעַתְּ בְּכָל יוֹם וְדִרְגָּא וְדִרְגָּא, שְׂאֵזְכָּה תָּמִיד
לְשִׁבְרֵי וּלְבִטּוֹל אֶת הַיְצָר הָרָע וְהַמְּנִיעָה שֶׁבְּאוֹתָהּ הַדִּרְגָּא כְּפִי
אוֹתָהּ הָעֵת וְהַשְּׂעָה וְאֶת־חֹזֶק וְאֶת־אִמּוּן וְאֶת־גִּבּוֹר בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם
מִחֲדָשׁ לְהַתְּחִיל לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְלְהַשְׁתַּוְּקֶק וּלְהַתְּנַעֲנַע לְאַמְתָּךְ,
וְלְהַרְגִיל עַצְמִי בְּתוֹרָתְךָ וְעַבְדוּתְךָ בְּאַמֶּת בְּשִׂמְחָה: